

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn.

— Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentet begik en fejl, idet det fastholdt, at den påtalte adfærd ikke var utilstedelig, og idet det fandt, at adfærden ikke bevirkede, at sagsøgerens personlighed, værdighed eller fysiske eller psykiske integritet blev undermineret.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24 og bistandspligten.

— Sagsøgeren har bl.a. anført, at sagsøgte undlod at behandle anmodningen om bistand grundigt og hurtigt, som fastsat i gældende retspraksis.

Sag anlagt den 15. maj 2017 — Keolis CIF m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-289/17)

(2017/C 239/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Frankrig), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Frankrig), Keolis Seine Sénart (Draveil, Frankrig), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Frankrig), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Frankrig), Keolis Vélizy (Versailles, Frankrig), Keolis Yvelines (Versailles) og Keolis Versailles (Versailles) (ved advokaterne D. Epaud og R. Sermier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Principalt, Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 vedrørende støtteordning SA.26763 2014/C (ex 2012/ NN), som Frankrig har gennemført til fordel for busselskaber, der driver virksomhed i regionen Ile-de-France, annulleres delvis, for så vidt det i afgørelsens artikel 1 fastslås, at støtteordningen er blevet gennemført »ulovligt«, selv om der er tale om eksisterende støtte.

— Subsidiært, Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 vedrørende støtteordning SA.26763 2014/C (ex 2012/ NN), som Frankrig har gennemført til fordel for busselskaber, der driver virksomhed i regionen Ile-de-France, annulleres delvis, for så vidt det i afgørelsens artikel 1 fastslås, at støtteordningen er blevet gennemført ulovligt i perioden før den 25. november 1998.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, der påberåbes principalt, om den omstændighed, at den omhandlede regionale støtteordning ikke blev gennemført ulovligt, eftersom den ikke var undergivet forpligtelsen til forudgående anmeldelse. Den regionale støtteordning er således en eksisterende støtteordning som omhandlet i artikel 108, stk. 1, TEUF og bestemmelserne i artikel 1, litra b), og kapitel VI i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9) (herefter »forordning nr. 2015/1589«). Ifølge de bestemmelser, der finder anvendelse på eksisterende støtteordninger, er gennemførelsen heraf ikke ulovlig, idet Kommissionen i givet fald alene kan fastsætte passende foranstaltninger med henblik på at videreudvikle eller bringe nævnte ordninger til ophør i fremtiden.

2. Andet anbringende, der påberåbes subsidiært, om den omstændighed, at selv om det lægges til grund, at den omhandlede støtteordning ikke udgør en eksisterende støtteordning, kunne Kommissionen ikke lade sin undersøgelse gå længere tilbage end til det tidspunkt, der ligger ti år før den 25. november 2008, som var det tidspunkt, hvor Kommissionen anmodede de franske myndigheder om oplysninger. Artikel 17 i forordning nr. 2015/1589 fastsætter således, at den tiårige forældelsesfrist kun afbrydes af en foranstaltning, der træffes af Kommissionen eller af en medlemsstat efter opfordring fra Kommissionen. Det er således sagsøgernes opfattelse, at Kommissionen dermed alene kunne lade sin undersøgelse gå tilbage til den 25. november 1998.

Sag anlagt den 15. maj 2017 — Buck-Chemie mod EUIPO — Henkel (Gengivelse af skyllesystem til WC)

(Sag T-296/17)

(2017/C 239/64)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Tyskland) (ved advokaterne C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann og C. Gehweiler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Henkel AG & Co. KGaA

Det omtvistede design: EF-design eller model nr. 1663618-0003

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2113/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og sagens øvrige parter tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 62 og artikel 63 i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 5 og 6 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 29. maj 2017 — Martinair Holland mod Kommissionen

(Sag T-323/17)

(2017/C 239/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nederlandene) (ved advokat M. Smeets)